

6) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την έννοια ότι διασφαλίζει την εφαρμογή του τεκμηρίου της αθωότητας και απαγορεύει δήμευση η οποία δεν στηρίζεται σε καταδίκη;

(¹) ΕΕ 2014, L 127, σ. 39.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Napoli (Ιταλία) στις 5 Απριλίου 2018 — easyJet Airline Co. Ltd κατά Regione Campania

(Υπόθεση C-241/18)

(2018/C 240/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: easyJet Airline Co. Ltd

Καθή: Regione Campania

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 4 και 5 και το παράρτημα II της οδηγίας 30/2002/ΕΚ (¹) την έννοια ότι αντιτίθενται σε διάταξη όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφοι 169 έως 174, του νόμου αριθ. 5/2013 της Regione Campania [Περιφέρειας Καμπανίας], καθόσον του υπολογισμού του φόρου δεν προηγείται η εκπόνηση συνολικού σχεδίου σχετικά με το μέτρο που πρέπει να ληφθεί για τον περιορισμό των προκαλούμενων από τον θόρυβο ενοχλήσεων στους αερολιμένες και τις όμορες αυτών περιοχές, κατά το άρθρο 5 και το παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας;

(¹) Οδηγία 2002/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 2002, περί της καθιέρωσης των κανόνων και διαδικασιών για τη θέσπιση περιορισμών λειτουργίας σε συνάρτηση με τον προκαλούμενο θόρυβο στους κοινοτικούς αερολιμένες (ΕΕ L 85, σ. 40).

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-261/18)

(2018/C 240/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, J. Tomkin)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, μη λαμβάνοντας τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς το δεύτερο σκέλος του διατακτικού της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-215/06 (¹), Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ·

— να υποχρεώσει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 1 343,2 ευρώ ημερησίως για το διάστημα από την έκδοση της απόφασης στην υπόθεση C-215/06 έως την ημερομηνία συμμορφώσεως της Ιρλανδίας προς την εν λόγω απόφαση ή έως την έκδοση της απόφασης επί της υπό κρίση υποθέσεως, αναλόγως του ποιο από τα δύο γεγονότα θα συμβεί νωρίτερα, με ελάχιστο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 1 685 000 ευρώ·

- να υποχρεώσει την Ιρλανδία να καταβάλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή 12 264 ευρώ ημερησίως από την ημερομηνία εκδόσεως αποφάσεως επί της υπό κρίση υποθέσεως έως την ημερομηνία συμμορφώσεως της Ιρλανδίας προς την απόφαση στην υπόθεση C-215/06· και
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η Ιρλανδία υποχρεούται να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-215/06. Δεδομένου ότι η Ιρλανδία δεν έλαβε τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να συμμορφωθεί προς το δεύτερο σκέλος του διατακτικού της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο την επιβολή στην Ιρλανδία κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 1 343,2 ευρώ ημερησίως και χρηματικής ποινής ύψους 12 264 ευρώ ημερησίως. Το κατ' αποκοπήν ποσό και το ποσό της χρηματικής ποινής υπολογίσθηκε λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως, καθώς και του αποτρεπτικού αποτελέσματος, σε συνάρτηση προς την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους.

(¹) Απόφαση της 3ης Ιουλίου 2008, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, C-215/16, EU:C:2008:380.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Markkinaoikeus (Φινλανδία) στις 27 Απριλίου 2018 — Oulun Sähkönyynti Oy

(Υπόθεση C-294/18)

(2018/C 240/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Markkinaoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Oulun Sähkönyynti Oy

Καθή: Energiavirasto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/27/ΕΕ (¹), του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ, την έννοια ότι η χορήγηση εκπτώσεως επί του παγίου τέλους ηλεκτρικής ενέργειας λόγω του συγκεκριμένου τρόπου τιμολογήσεως που επιλέγει ο τελικός καταναλωτής συνεπάγεται ότι οι τελικοί καταναλωτές στους οποίους δεν έχει χορηγηθεί η έκπτωση δεν λαμβάνουν δωρεάν τον λογαριασμό και τις πληροφορίες που αφορούν την τιμολόγηση;
- 2) Σε περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση και η χορήγηση της προαναφερόμενης εκπτώσεως κριθεί δικαιολογημένη: Απορρέουν από την οδηγία 2012/27/ΕΕ, στο πλαίσιο εκτιμήσεως του νομίμου χαρακτήρα της εκπτώσεως, ειδικές πρόσθετες προϋποθέσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, όπως, για παράδειγμα, το κατά πόσον η έκπτωση αντιστοιχεί προς εξοικονόμηση δαπάνης που επιτεύχθη με το επιλεγμένο είδος τιμολογήσεως, το εάν η έκπτωση συνδέεται με τον αριθμό των εκδιδόμενων λογαριασμών ή το εάν η έκπτωση μπορεί να χορηγείται σε ομάδα τελικών καταναλωτών η οποία συμβάλλει στην εξοικονόμηση δαπάνης λόγω του τρόπου τιμολογήσεως που επέλεξε;
- 3) Σε περίπτωση που κριθεί ότι η αναφερόμενη στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα έκπτωση έχει την έννοια ότι στην περίπτωση τελικών καταναλωτών που δεν είχαν επιλέξει τον συγκεκριμένο τρόπο τιμολογήσεως, εισπράχθηκαν τέλη κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, απορρέουν από το δικαιο της Ένωσης ειδικές απαιτήσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη στην απόφαση για την επιστροφή των τελών;

(¹) ΕΕ 2012, L 315, σ. 1.